17/04/2024

Владика Херувим: Све је бесмисао ако Христа немамо

У Средопосну недељу – Свете Марије Египћанке, 14. априла 2024. године, Његово Преосвештенство Епископ осечкопољски и барањски г. Херувим началствовао је евхаристијским сабрањем у храму Вазнесења Господњег у Трпињи.

Саслуживали су протојерej др Марко Шукунда, парох трпињски, протођакон Војислав Николић и ђакон Радован Арсеновић. Архипастирском беседом епископ Херувим се обратио вернима:

– У име Оца и Сина и Светога Духа! Часни оци, Ваша Екселенцијо, драги народе Божји, нека свима буде на здравље и на спасење света Литургија и света тајна причешћа којом смо приступили Животу и Вечности. Кроз данашње свето Јеванђеље Светог апостола и јеванђелисте Марка могли смо чути поруку о правој вери, Христос каже: Ако можеш веровати: све је могуће ономе који верује. (Мк 9, 23) Чујемо и глас оца чијег су сина обузели демони: Верујем, Господе, помози мојему неверју! Драга браћо и сестре, често пута се налазимо у таквом духовном стању да не можемо видети Лице Божје, нити

тајну живота, нити осмислити свој пут овога живота. Данас прослављамо и Светог Јована Лествичника, велико име подвижничког богословља које нас учи подвигу и покајању, али и Свету Марију Египћанку. Света Марија је велика подвижница, велико име у пустињачком животу у Христу. Пустињачки живот изискује велики труд, велики подвиг и труд у покајању које креће од великих суза па све до великих недаћа. Пут покајања води нас у Царство Божје, ка Тајни вечног живота. Прослависмо данас у молитвама та два дивна имена. Крстопоклона недеља подсетила нас је да је Крст прави пут до Живота, да смо позвани себе да распнемо за другога, за Христа и љубав, како бисмо се спремали за Тајну вечног живота и за онога који је распет ради нас и нашега спасења. Крст је ту да би човек по њему осмислио свој живот и да би га живео достојанствено следећи Христа, учећи се покајању и сагледавајући самога себе, док напокон у себи не види самога Христа. То је пут свима нама и оно што износимо пред Христа када буде Други и славни Његов долазак, то јест када се заврши наш овоземаљски живот. То је уметност живота која у наш живот уноси Онога који је једини и прави, Основ и Смисао живота на земљи. Често пута када чујемо речи из житија бивамо поучени Светим предањем, подвижништвом и лепотом љубави којом су светитељи зрачили и можемо се запитати да ли такви људи и данас постоје. Да ли се и ми можемо на такав начин уподобљавати Богу? То је вечно питање које се ставља пред нас. Засигурно да можемо, можемо ми да разумемо и житије Свете Марије Египћанке, као и житије Светог Јована Лествичника. Можемо, ако обитавамо у покајању и ако је оно украс нашег живота. Ако покајања немамо тешко да се можемо понизити пред братом својим, пред целим светом, Христа ради. Догађа се често пута да у одређеним животним ситуацијама сами себе не можемо да препознамо, лутамо тражећи некакав смисао. Све је бесмисао ако Христа немамо.

Данас у овом свету влада немир, влада непријатељство и нетрпељивост. Видимо ратове, па чак и различите временске неприлике и све оно што нас упућује ка оном завршетку историје и Другом Христовом доласку који жељно очекујемо. Време у којем живимо упућује нас да морамо бити бољи људи, да је на нама да се владамо духом Јеванђеља и свој живот да живимо подвижнички. Покајање, пост и молитва. Света Четрдесетница јесте пут човека који иде ка васкрслом Богу који је нас ради распет, ради нас страдао, а да би смо ми могли бити уврштени у ред угодника Божјих. Благодат Светог Духа коју смо на крштењу добили не да је закопамо и сакријемо, него на умножење до усијања, да бисмо зрачили љубављу, да бисмо живели светотајински и јеванђелски. То је онда пут хришћанина, пут нашега спасења. Нека би нам Господ дао да се васпитавамо у том духу, да нам Јеванђеље буде

окосница нашега живота и да живимо по заповестима Христовим. Тако ћемо доћи до правог испуњења хришћанског живота овде на земљи. Живимо у миру, љубави и слози, то је задатак који смо примили на крштењу, залог благодати Божије. Живи, срећни и благословени били! Амин.

spc.rs